

έκκλινω, ὑποχωρῶ.

Совхөжадъ, дншй. συνεισέρχομαι, συνειβαίνω, συνεισπορεύομαι, συνείσειμι.

Совчиненіе, л. οὐδ. συγκατάταξις, συγκαταρίθμησις. (122). ρύιδάιοτζ ὡ **совчиненіи**. θρηνοῦσι τὸ συνταχτήριον).

Совѣстъ, и. θηλ. συνείδησις, τὸ συνειδός.

Совѣтникъ, а. ἀρσ. σύμβουλος, συμβουλευτής. βουλευτής.

Совѣтница, я. θηλ. ἡ σύμβουλος.

Совѣтю, еши. -**вѣтовахъ**. συμβουλεύω, νουθετῶ, παραίνω. 2) = **совѣтлаваю** (297). = **совѣтъ творю** ὡ **чѣмъ**)

βουλεύομαι. (ὁ ἀρ. καὶ ὁ μελ. ἐν ταύτῃ τῇ σημασ.

οὐ **совѣтовахъ**, οὐ **совѣтю**).

Совѣтъ, а. ἀρσ. συμβουλὴ, βουλὴ, συμβούλιον, διαβούλιον, βουλευτήριον. νουθεσία.

Совѣченствъ, еши. -**ствовахъ**. συνδιαιωνίζω. (= **совѣтливъ**).

Совѣтла баю, еши. ἀρσ. **совѣтла** **фахъ**. μ.-φালio, еши. βουλεύομαι, συμβουλεύομαι. 2) = **глаза**.

Совѣщаніе, ўл. οὐδ. συμβουλία, συμφωνία, συνομωσία (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), σύνδεσμος, συστροφὴ. ὅρα καὶ ἐν τῷ ἡζμήνᾳ. 2) συνθήκη = **закѣтъ** = сложение.

Совѣщательныи, аж, ое. ἐπιθ. βουλευτικός, βουλευτήριος.

Согбѣнныи, аж, ое. μετχ. χρ. ἀρ. (τοῦ σγιβάου). συνεπτυγμένος, σύμπτυκτος = **согбѣтъ** (ἀντιθ. τῷ **разгнѣтъ**). (2 = **слѣкій** (112)).

Согласіе, ўл. οὐδ. συμφωνία, ἀρμονία, ρύθμος (μουσικ.) = **спічие**. 2) συμφώνησις, συνθήκη. 3) ὁμόνοια, ὁμογνωμοσύνη, ὁμοφροσύνη. συναίνεσις, συμбѣтасмъс.

Согласныи, аж, ое. ἐπιθ. σύμφωνος, συνῳδὸς, ὁμόφωνος. **Сигетфр.** σύμπνους, ὁμόφρων, σύμψηρος. **СГрауммат.** **Согласна** **вѣква**. σύμφωνον γράμμα (ἀντιθ. τῷ **глѣсна** ἡ **самоглѣсна**).

Согласъ, еши. -**совѣтла** **хъ**. μ.-**глазъ**, **глазы**. συμφωνῶ, συνῳδῶ, συναινῶ, σύμφημι, σύμφωνός είμι. **Сигет.** -**са.** τὸ αὐτὸ, καὶ = τῷ ἐπομ.